

Estai duoda kailin bol-
ševikams

Liepojoje veikia vokiečiai

Pertrauktos armistacijos
tarybos m. SpaESTAI VISUR ATMUŠA
BOLŠEVIKUS.

Bolševikų laikraščiai išreiškia nepasitenkinimą.

Stockholmas, vas. 28. — Iš estų karės stovyklos oficialiai pranešama apie didelius mušius estų su bolševikais arti Narva, Pskovo, Volmarų ir Salisburgo. Sakoma, jog estai visur atmuša bolševikus ir pastarieji panėša didelius nuostolius užmuštais ir sužeistais.

Pranešime pažymima, jog pašešiausias mušis sekė šale Salisburgo, kur susirėmusios skaitlingos kariuomenės.

Bolševikai nepatenkinti.

Iš Petrogrado telegrafuojama, jog bolševikų laikraščiai plačiai ir su didžiausiu nepasitenkinimu rašo apie tuos mušius.

Bolševikai tik dabar susėka kad pas juos siaučianti didelė betvarkė (kuomet gi jie turėjo tvarką?). Sako, jog bolševikai todėl įveikiami, nes jie neturi reikalingo įrengimo, neturi geros transportacijos, neturi nieko tinkamo. Ir neturėję.

Liepojoje vokiečiai.

Tomis dienomis jurėnė Liepojoje atkeliavo apie 8,000 gerai įrengtų ir apginkluotų vokiečių laisvanorių kareivių. Jiems vadovauja gen. Goltz.

Vokiečiai tvirtina, jog bolševikai Pabaltijoj neteko reikalingų kareivių vestų spėkų. Frontas suniuzgintas ir veikia jis bus suskaldytas į dalis.

Kuomet tas įvyks, tuometims gals ir visas bolševikų pastangas.

PERTRAUKTOS TARYBOS
ARMISTICIJOS REIKALAI.

Geneva, vas. 26. — (suvėlinėta). — Šiandien vakare Šveicarijos laikraščiai atspaudino depešą iš Berlyno. Sakoma, jog mieste Spa armistacijos reikalais tarybos staiga pertrauktos. Vokiečių komisijonieriai iškeliavo Berlyną.

Pertraukimo priežastis nepažinoma. Tik pažymima, jog Berlyne laukiamas rytoį gen. Ludendorff. Trumpu laiku atkeliavęs ir fieldmaršalas von Hindenburg.

PARIŠ KARIUOMENĖ

VOKIEČIŲ ARMIJŲ
DAI SUOKALBIAUJA.

Norima sugrąžinti kaizeriui sostas.

Londonas, vas. 28. — Mail korespondentas iš Berlyno praneša, jog vokiečių angėstnieji oficialiai suokalbinau ir gaminais pagrįbti valdžią su tikslu sugrąžinti kaizeriui sostą.

Monarchistai oficialiai turėtų slapto susirinkimą Charlotenburge vasario 13 d. Susirinkimą sušaukęs majoras Herringen, buvusio Vokietijos karės ministerio sunus. Susirinkime dalyvavo apie 30 oficerių. Jie visi mieliai sutiko kauties už monarchijos atgavimą.

Kiekvienas oficerius pasižadėjo savo pasen patraukti visus kitus oficerius, palikusius kaizeriui ištikimais. Tas turi būti atlikta trumpu laiku.

Dabartinei vokiečių valdžiai apie tai pranešta. Šita imasi reikiamųjų tam tikslui priemonių.

PERTRAUKTA SUSINEŠI-
MAS SU WEIMARU.

Berlynas, vas. 28. — Šiandien jau negalima tiesioginiai geležinkelin susinešimai su Weimaru, kur veikia vokiečių steigiamasis susirinkimas.

Geležinkelis tarpe Berlyno ir Weimaro yra tiesiausias per Halle, Saksonijoje. Šiandien toje provincijoje siaučia bolševikai. Halle'je, kur yra svarbus geležinkelių mazgas, bolševikai išardė bėgius. Be to dar streikuoja darbininkai.

Su Weimaru palieka vienatinis geležinkelin susinešimas per Leipzig, Saksonijos sostinę. Bet ten bolševikai pakėlė streiką.

BOLŠEVIKAI IR PRIVERS-
TINAS DARBAS.

Londonas, vas. 28. — Rusų bolševikų valdžia gamina planus, sulig kurių bolševikai įvesią priverstinio visame darbo principą. Taigi visi turės dirbti.

Nežinia, kaip tuomet bus su pačiais bolševikais.

POLICIJOS LEITENANTAS
PALIKO MILIJONĄ
TURŲ.AIRIŲ SOSTINĖ SIANDIEN
PARYŽIUJE.

Taip tvirtina airių atstovas O'Kelly.

Paryžius, vas. 28. — Čionai atkeliavo Airijos, kuri neseniai pasiskelbė respublika, atstovas John O'Kelly. Apsigyveno jis viename viešbutyje. Savo kambarį, kuriam gyvena, pavadinavo airių respublikos vyriausiojo ofisu. Jis sako, jog Paryžius kol kas bus laikina Airijos sostinė.

Atstovas O'Kelly mėgina prieiti prie taikos konferencijos atstovų ir jiems pakloti visus Airijos troškimus. Bet jam nelengva tas padaryti. Bet jis sakosi, jog pasimatyti su Suv. Valstijų atstovu House. Ir nors šitam išrodyti airių tautos vargas.

Stovi už nepriklausomą Airiją.

Airiai, sako jis, yra seniausioji tauta Europoje, išėjusi graikus. Ir jei taikos konferencija neatkreips dėmesio į Airijos reikalavimus, tuomet niekai išeis ir iš pačios steigiamos tautų sąjungos. Kitaip tariant, prezidento Wilsono visa misija Europoje nueis niekais.

Airijoje nekuomet nebus taikos, kol ji negaus nepriklausomybės. Airiai už nepriklausomybę pasirėmę ir kraniją pralieti.

O'Kelly pasakoja, jog šandien visa Airija yra tikroji karės stovykla. Visoj šalyj paskelbta karės stovis. 200,000 anglių kariuomenės patroliuoja visuose sodžiuose ir miesteliuose.

Nepaaisa, kur yra De Valera.

Jei taikos konferencija sutiktų su airių reikalavimais ir prielankiai atsineštų į reikalaujamą nepriklausomybę, tai tuojau Paryžiun atvyktų profesorius De Valera, kuris neseniai pabėgo iš vieno Anglijos kalėjimo, sako O'Kelly.

Jisai žinąs, kur De Valera apsidėjęs, bet negalys to pasakyti. Jis sakosi, jog sinnfeineriai yra pasiryžę Suv. Valstijų gyventojams išdešyti tikrąją Airijos respublikos steigimo istoriją. Sakosi, jog savo tautos reikalais jis kelis kartus buvo kreipęsis į prezidentą Wilsoną, kuomet šis šia višėjo. Bet negavo jokio atsakymo.

SOCIJALISTŲ BOLŠEVIKŲ
ŽVĖRIŠKUMAI.

COPENHAGEN, vas. 28. — Estonijos valdžia oficialiai paskelbia baisius daiktus apie rusų bolševikų žvėriškumus atliktus ypač Wesenberge ir Dorpate.

Wesenberge nužudyti žmonių kapai atkasti vasario 17 dieną akivelzdoje miesto gubernatoriaus. Atkasta apie 80 lavonų. Visų lavonų galvos pasirodė suskaldytos, lavonai durtuvais suvarstyti.

Liudininkai pasakoja, kad bolševikai nelaimingus žmones sustatydavo šale pagamintų duobių ir susandydavo. Pasakui nužudyti lavonus suverdavo į duobes. Katrie parodydavo nors kokią gyvybę, tuos bolševikai primušdavo šaudyklų apšaudomis.

Kapų aplinkėse atrasta daug žmonių sudraskytų drabužių, galvų odos su plaukais. Daugel vietose šolė apkloti su kepiniais kranijais.

Dorpate bolševikai žudė žmones daugiausia upėje, parduodami juos gyvus pagimintose skėdėse. Surasta daug lavonų. Patirta, jog pirm žudymo žmogus dar balsai buvo kvakšijęs.

Vienų žmonių rūšį atrasta visa kruva nužudyti žmonių lavonų. Tos aukos pirmiau išvilkios iš drabužių, gi paskui nužudytos su kirviais ir bombomis.

Upėje Narva bolševikai paskandino 30 moterių. Prie kaklų joms prirakijo sunkius akmenis ir gyvas sumetė upėn. Pagalvok, skaitytojai! Taip žmones kankina ir žudo socialistai bolševikai, tarpe kurių yra ir lietuviai.

Dardanėlių klausimas.

Taikos konferencijos vyriausioji taryba svarstė Dardanėlių klausimą. Su tuo klausimu ankštai suristas ir Konstantinopolio likimas. Nežinia bet koks likimas laukia tų bizantinį miestą. Trys didžiosios valstybės pastatė savo reikalavimus sulig Konstantinopolio likimo.

TALKININKAI UŽĖMĖ
MANNHEIM.

Basle, vas. 28. — Iš Mannheimo laikraščiai Basle Nachrichten pranešama, jog talkininkai užėmė visas augštas ties Mannheim. Pasibaigs ten bolševikams rojus.

NEW YORKAS SUSILAUKĖ
ARKIVYSKUPO.

Juo yra vyskupas P. J. Hayes.

New York, vas. 28. — New Yorko arkivyskupijos kanelieris, pralotas Dunn, paskelbė, kad vietoje mirusio kardinolo Farley Sv. Tėvas čionai arkivyskupo paskyrė vyskupą Patrick J. Hayes.

Arkivyskupas Hayes yra gimęs New Yorke, čion 51 metus. Pirm 27 metų įsventintas kunigu.

Karės metu arkivyskupas Hayes buvo generalis karės kapelionų perdėtinis.

PRAILGINTA VALANDOS
PARDAVINETI ALŲ
IR VYNĄ.

Coblens, vas. 28. — Amerikos armijos okupacijos plote kareiviams leidžiama pirkties ir vartoti lengvojo vyno ir alaus nuskirtomis valandomis.

Pirmiau tuos svaigalus buvo galima gauti pirkti nuo 11:00 ligi 2:00 dieną ir nuo 5 ligi 7 vakare.

Dabar paskelbta, jog leidžiama pirkties ligi 10:00 vakare. Majoro generolo įsakyme uždrausta pardavinėti ir vartoti šampaną, Sherry port ir Madeira. Tie vynai nepriskaitomi prie lengvųjų.

PAVOGĖ \$1,000; I TREIS
VALANDAS NUBAUS-
TAS KALĖJIMU.

Philadelphia, Pa., vas. 27. — Kažkoks Moran iš Connecticut valstijos užpuolė čionai vieną grosernę. Paėmė \$1,000 ir pasileido pavogtu automobiliu.

Policija tečiaus pagavo. Atvilko plėšiką teismui. Kaip bemažai teisėjas jį nubandė 19 metų kalėjimu.

Plėšimas, gaudymas ir nuhandimas prasitęsė apie tris valandas.

KOMITETAS PATVIRTINO
LAIVYNO BILIŲ.

Washington, vas. 27. — Senato komitetas patvirtino karės laivyno programos bilį su \$720,000,000. Bus paduotas senatui priimti.

— Londonas, vas. 27. — 3,000 anglių oficerių ir vyrų, kurie priskaityti prie nelaisvių, visai nesurandami.

— Paryžius, vas. 28. — Čionai upėje Seine ėmė smarkiai kilti vanduo. Gali užlieti aplinkines miesto dalis.

Karės metu žuvo 17,
500,000 žmoniųSvarbi industrijinė konferencija
AnglijojeKARĖ PRARIJO DAUGELI
MILIJONŲ ŽMONIŲ.

Tik mūsų laukuose talkininkai neteko 5,500,00 vyrų.

Londonas, vas. 28. — Lai kraštis Manchester Guardian praneša, jog buvusioji, bet dar nepasibaigusioji, karė prarijo 17,500,000 žmonių.

Tik nuo vienos influencijos ir nuo plaučių ligos žuvė 4 milijonai žmonių. Tas epidemijas yra pakėlus karė.

Mūsų laukuose talkininkai yra praradę 5,500,000 žmonių. Čia neįeina mirusieji. Prancuzijos ir Belgijos civiliai gyventojai.

Centralių valstybių nuostoliai pasiekia apie 3 milijonus vyrų.

Karės juostose Italija netekusi apie 300,000 civilių žmonių. Mūsų laukuose italų kareivių yra žuvę kur kas daugiau.

Karės metu išžudyta apie 4 milijonai armenų, sirijonų, graikų ir žydų. Tai vis turėtų aukos.

Serbių žuvo apie vienas milijonas nuo vokiečių priepaudo, bado ir ligų.

Vokiečių nardančios laivės pragaišino apie 7,500 neutrarių žalių žmonių.

Suprantama, šitas apskaitymas nėra nuodugnus. Nes niekas nekuomet neįstengs patirti tikro skaitliaus karės aukų.

Kas gi, ve, gali pasakyti, kiek civilių žmonių žuvo karės metu tokioj Rusijoj arba ir Siberijoj.

Taippat niekas negalės patirti, kaip daug žmonių žuvo Lietuvoje.

Karės pasekmės tikrai pašeisėtinios. Ir kuomet gi žmonės paliaus su tomis skerdynėmis?

SUKILIMAI ISPANIJOJE.

Madridas, vas. 28. — Barcelonoj stovis išnaujo taip pat, jog vyriausybė į ten pasiunčia daugiau kariuomenės.

Barcelonoj siaučia darbininkų streikas. Streikininkai organizuoja revoliucinę sąjungą. Norima nuo miesto atkirsti vandenį ir elektros kabelius.

— Washington, vas. 27. — Generalis geležinkelių direktorius Hines paskelbė, jog geležinkeliai bus padidinti.

10,000,000 ANGLIJOS DAR-
BININKŲ REIKALAU-
JA TEISIŲ.

Vyriausybė bus priversta pildyti jų reikalavimus.

Londonas, vas. 28. — Anglijos vyriausybė čionai sušaukė didelę industrijinę darbo ir kapitalo konferenciją. Vakar atidaryta sesijos.

Konferencijoje dalyvauja apie 800 atstovų nuo vyriausybės, darbininkų ir darbdavių. Kalbėjo premjeras Lloyd George.

Po visos dienos kalbų ir apsvartymų pagaliaus priimta Anglijos darbo ministeris Hendersono rezoliucija sutvesti laikinąjį komitetą, kuris išleis 30 darbo ir 30 kapitalo atstovų.

Tasai komitetas atliktų sudėtingus ištyrimus klausimams: darbininkų algų, darbo valandų, darbo sąlygų ir kitų svarbesnių daiktų, kaip tai santykių darbininkų su darbdaviais ir bedarbių klausimą.

Minėtas komitetas savo pilną raportą turėtų pagaminti ligi balandžio 5 dienos. Tuomet konferencijos sesijos būtų atnaujintos ir būtų pranešta atstovams visas dalykų stovis.

Mažuma atstovų tai rezoliucijai priešinosi. Sakė, jog šita konferencija nereprezentuoja viso Anglijos darbo. Bet didžiama balsavo už rezoliuciją.

Konferencijoje pasiūlyta, jog darbininkai reikalauja patys vieni apspręsti visus savo reikalus, jog jie nori imti šalies industrijo lygionis su kapitalu. Nes kasgi pagamina kapitalą, jei ne darbininkai.

Tai aiškus 10 milijonų Anglijos organizuotų darbininkų ultimatumas. Su tais reikalavimais kaip kapitalas, taip vyriausybė turi ribtai skaityties. Neturi leisti užsiliepsnoti dideliu gaisru, kurio paskui prigesinti nebūtų galima.

— Londonas, vas. 27. — 3,000 anglių oficerių ir vyrų, kurie priskaityti prie nelaisvių, visai nesurandami.

— Paryžius, vas. 28. — Čionai upėje Seine ėmė smarkiai kilti vanduo. Gali užlieti aplinkines miesto dalis.

SUKILIMAI ISPANIJOJE.

Madridas, vas. 28. — Barcelonoj stovis išnaujo taip pat, jog vyriausybė į ten pasiunčia daugiau kariuomenės.

Barcelonoj siaučia darbininkų streikas. Streikininkai organizuoja revoliucinę sąjungą. Norima nuo miesto atkirsti vandenį ir elektros kabelius.

ORAS
VASARIO 28, 1919 M.

Chicago. — Šiandien gali būti sulaukiama ir vakaro darbininkų streiko.

— Paryžius, vas. 28. — Čionai upėje Seine ėmė smarkiai kilti vanduo. Gali užlieti aplinkines miesto dalis.

"DRAUGAS"

LITHUANIAN DAILY FRIEND
Published Daily Except Sundays by
DRAUGAS PUBLISHING CO., Inc.,
1800 W. 46th St., Chicago, Illinois.
TERMS OF SUBSCRIPTION
One Year\$5.00
Six Months\$3.00
Three Months\$2.00
At NEWS-STANDS 2c A COPY
Advertising rates on application

LIEUVIŲ KATALIKŲ DIENRASTIS

"DRAUGAS"

Eina kasdien išskyrus nedidelius.
PRENUMERATOS KAINA:
Metams\$5.00
Pusmetiui\$3.00

Prenumerata mokasi išskaita. Laikraštis skaitomas užrašymo dienos ne anksčiau kaip po savaitės. Norint perlaikyti adresą visada reikia prisiklausti ir senas adresas. Pirmą geriausią siųsti išpažintant kraštiečių ir ekspres "Money Order" arba įdodant pinigų į registruotą laišką.

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.
1800 W. 46th St., Chicago, Ill.
Telefonas McKimley 6114

Begėdiškas Melas.

Laikraštis pasivadins "Tėvyne" No. 8, p. 4 meluoja, buk lietuviai katalikai nori "nuvesti Lietuvą į Lenkijos globą, kur viešpataus imperijalizmas ir klerikalizmas."

Tam laikraščio pilmui priklauso žinias, nes jis rašo netiesą, žinodamas, kad tai yra netiesa.

Katalikų tautininkų laikraščiai Amerikoje aiškiai ir stipriai už kitus išreiškė savo pažiūras lenkų užgrobinimui. Vilniaje "Viltis" kur kas daugiau kovojo su lenkais negu liberališkos "Lietuvos žinios" arba "Lietuvos Ukrainas".

Jei-gu kada nors pasaulio diplomacija paskirs Lietuvą vergauti lenkams, ir jei kuri nors partija tam pavergimui pritaris, tai bus veikiau liberalų partija, o ne katalikų.

"Tėvyne" tą gerai žino. Bet ji žino taipgi, kad jos skaitytojai neskaitytų katalikiškų laikraščių. Delfo ji meluoja drąsiai, mulkindama savo skaitytojus.

Kas meluoja ant savo kaimyno, tas kelia piktnus ir nesutikimą su juo. Jei būtų bendro darbo, tai tokis melas ardo jį. Du tautininkų — liberalų laikraščiai "Tėvyne" ir "Sąjunga" ta pačia savaitė užsėdėjo sau uždarinį ardyti bendrą lietuvių darbą nesąžiningu melu.

Lindna darosi randant, kad liberalus — tautininkams nesąžiningas melas per akis yra taip reikalingas, kaip žuvis vanduo. Lindna, kad dėl to ir bendrus darbas išjra.

Po įžanginių majoro rinkimų.

Chicago rinkėjai antradienį, 25 vasario pasirodė esą sušėdę ir rimti žmonės. Jie davė 60,983 balsus Robertui Sweetzerui, apie kurį spauda buvo labai mažai terašiusi, ir 39,946 balsus dabartiniam majorui V. H. Thompsonui, prieš kurį du didžiausi dienraščiai smarkiai kovojo.

Matyt, kad Chicagočiai mintiją ką skaito, apsvauro kas parašyta ir delko parašyti. Dabartinis majoras Thompsonas yra rimtas ir naujas žmogus. Jis yra katalikas ir Amerikos patriotas, kaip

tat palidijo ir kapitonas Moffet, bet jis savo patriotizmo nedaro svetimomis rankomis ir svetimu krauju.

Thompsonas sukėlė prieš save pinigų audrą delto, kad jisai aiškiai parodė, jog turtingumą neskaitytų užtektina dorybe, kad ją turintys asmuo galėtų užimti augštas miesto valdymo vietas, ypač mokyklų srityje. Kadan-gi pats Thompsonas yra žymiai turtingas, todėl didžiulė jam nei nedovanoja tą nusikaltimą. Užtatai Chicago gyventojai, priklausantieji prie vienos su juoimi republikonų partijos, davė jam užsitikėjimo ženklą.

Tokiu jau sąžiningumu pasižymi demokratų partijos kandidatas Robertas Sweetzer. Tas nėra turtingas. Visa ką jis turi, yra įgijęs savo sunkiu ir nuolatiniu darbu. Visą savo amžių jis tarnavo Cooko pavietui ir Chicago miestui. To miesto reikalus jis puikiai žino. Jis yra tikras demokratas, ne vien delto, kad prie tos partijos prieguli, bet ir delto, kad paeina iš neturtingos šeimos. Labiausiai-gi jis yra demokratas savo įsitikinimų stiprumu ir padorybe.

Kiek tik jis turėjo liūso, laiko, tiek jo pašventė įvairiems viešiesiems darbams, surištiems su dabartiniais sunkiais laikais ir dideliais jų reikalais.

Kadangi Sweetzer'is gavo 21,037 balsų daugiau už Thompsoną, kadan-gi jis yra mums artimesnis savo neturtingumu ir demokratiškumu, delto mes nesistebėtume, jei jis taptų tikrai išrinktas majoru 1 balandžio, šių metų.

Japonija nerimauja.

Pirmą įstojimo karėn Šv. Valstijų kiekviena kariuomenė šalis turėjo mintyje tik svetimų teritorijų užgrobinimą. Ir pati Japonija, įstodama europinė karėn, buvo gavusi gvarantiją, jog jai po karės teksią kažkurių salos. Tuo tikslu Japonija buvo padariusi sutartį su Anglija. Nes be to kokiems galams japonai turėjo maišyties į Europos reikalus.

Po padarytos sutarties Japonija tuojais paskelbė karę Vokietijai ir apgulė Kiaučau ir salas. Japonai veikiai apsidirbo su vokiečiais. Paskui jiems daugiau nieko nebuvo veikti, kaip tik laukti taikos ir pasiimti grobį.

Tečiau visas stovis karės žvilgsniu atsimainė, kuomet Šv. Valstijos įstėjo karėn. Prezidentas Wilsonas paskelbė savo garsiuosius taikos principus ir pakėlė idėją suverti Tautų Sąjungą. Po šito ir turėjo atsimaityti kariuomenių žalių užgrobinimo sumanymai. Paskui taikos konferencijoje dar paaiškėjo, jog visos nuo vokiečių atimtos kolonijos ir salos, sulig prezidento Wilsono programos, turi pereiti Tautų Sąjungos kontrolei.

Tokiomis netikėtomis pasekmėmis labiausiai paliesta Japonija. Juk ji dėl Vokietijos salų ir karėn buvo įstojusi.

Japonija būtų daugiau laimėjus su vokiečiais.

Jei Japonija vietoje talkininkų karės metu būtų prisiliejusi prie Vokietijos, tuomet karės pasekinės, rasi, būtų buvusios kitokios. Nes tuomet Anglija būtų buvusi atsimainius su tik tuo Amerikiečiu, bet dar būtų suvokusi, kad Japonija yra katalikas. Tad šiuo Japonijos įstojimu Amerikos patriotas, kaip

Pamokslų Nenaudingumas.

Senovėje pamokslai būdavo reti bažnyčiose. Rytinėse apeigose iki šiai dienai giesmės ir pamaldos sudaro visą Mišių papuošinį ir visą Dievo garbinimo įvairybę. Šešiolikame šimtmetyje pasirodė daug sugedimo ir daug taisybės tarp krikščionių. Visatinė Tridento Taryba mintiję, jog tų nelaimių priežastis yra stoka pamokslų.

Pamokslų išsiplėtojimas.

Toji Taryba įsakė, kad kiekviena šventą dieną, kiekvienoje bažnyčioje būtų pamokslų. Idant kunigai turėtų ką sakyti žmonėms, tapo įkurtos seminarijos. Jose klierikai perreina sistematinį mokslą ir lavinasi iškalbingai. Tridento Tarybai pasisekė. Šiandien visose katalikų bažnyčiose kas šventą dieną yra sakomi pamokslai.

Visose civilizuočių tautų kalbose yra daugelis knygų, pabengvinančių pamokslininkams jų uždarinį. Atsirado ir išobulė jvairios pamokslų rūšys. Susidarė ir pamokslų grupės, kaip ana misijos, rekolekcijos ir sistematiškai populieriški teologijos kursai, atliekami pamokslų pavidalu. Chicago Arkivyskupijoje jie apima keturių metų perijodą.

Tai-gi dabar katalikams yra begalės progų patirti visas Kristaus skelbtas tiesas. Tikėjimo taisybės jau nėra, ypač ten, kur parapijinė mokykla gerai prirengia jaunoms. Bet nematyti, kad žmonių apsigėjimas būtų žymiai pagerėjęs.

Kristaus pamokslų nevaistagumas.

Matant dabartinių pamokslų gausybę ir nemažesni už jų blogo apsigėjimo stiprumą, perreina mintis, jog pamokslai kalti. Jų tikslas buvo pakelti dorą; dora likusi nepakelta, tai kalti pamokslai. Taip mėgsta protauti tie, kurie pamokslų nesako. Pamokslininkai, priešingai, mėgsta priminti apaštalių nuotikį, kad šie per kaurą naktį sąžiningai dirbdami nei vienos žuvies nesugavo. Pats Kristus gerai skaidavo pamokslus. Jiems patvirtinti Jis dar turėjo priemonę, kurios dabartiniai pamokslininkai neturi, būtent stebuklingai gydyti žmones. Nežiūrint to visa šio pamokslų klausytojai pareikalavo, kad Jis taptų prikaltas prie kryžiaus.

Gerai prirengtas, turintis

butų būvę geresni bičiuliai Japonijai, kaip anglai. Suprantama, tą nuomonę platina ir palaiko ne kitas, kaip tik patys vokiečiai.

Japonija labai gerai atsimeina kituomet padarytą jos taiką su Rusija. Vietoje laukiamos didelės kontribucijos jie nieko negavo. Tuomet sugrįžusius iš taikos konferencijos Portsmouth'e japonus atstovus namie sutiko indukusi minia. Ir vos-ne-vos buvo sulauktytos riaušės.

Tai-gi kaip seniau, taip ir šiandien japonų tauta reikalauja atlyginimo už dalyvavimą karėje. Bet talkininkai negali išpildyti savo pažadėjimų. Nes visos nuo vokiečių atimtos kolonijos ir salos turės pereiti Tautų Sąjungos priežiūrai.

Taikos konferencijoje jis daugiausia tyli. Žmoniai tvirtai

gas, protingas, jausmingas ir iškalbingai pasakytas pamokslas yra stiprus gaivintojas visuomenės doros ir šviesos, bet jo vieno dar neįtenka, kad ta visuomenė dora pakiltų.

Pamokslų neklusimas.

Nei genijališkai iškalbingas šventas pamokslininkas negali žmonių dorą pakelti, jei jie neateina jo klausyti. Šita tiesa taip aiški, kaip dusyk du — keturi. Tas tiesą, kad nepaprastai iškalbingų pamokslų paklausyti susirenka truputį daugiau negu paprastų. Bet ir tai yra tiesa, kad žymiai lietuvių dalis Amerikoje visai neįpranta klausyti pamokslų, nežinint jų iškalbingumą.

Lietuvos dvarponiai norėdami, ir turbūt tebenori, pasirodyti esą iš geresnio molio suverti. Tą savo skirtumą nuo visų žmonių dvarponiai pažymėdavo savo lenkiškąja kalba ir savo išėjimu iš bažnyčios pamokslų pradžioje.

Daugelis lietuvių, atvažiuoję į Ameriką, nusiperka tokias jau batus, švarką ir skrybę kaip dvarponiai Lietuvoje, kai kurie taip pat užsigina savo gintosios kalbos, jei sugeba pramokti svetimos. Bet lengviausias budas kvailumui parodyti yra neklusėti pamokslų. Daug Amerikos lietuvių serga ta ponybės liga.

Išdykusios ponyjos įprotis yra stambelikiškai garbinti sveikatą tada, kada reikia ką nors gėfa padaryti. Delto ponpalinkis prieš eisiant į bažnyčią dairosi, ar neužvarvės kokis lašelis ant nosies. Jei užvarvėjo, tai užtektina priežastis skramsti namieje. Kad po pietų ima smarkiai lyti, ponpalinkis pasistato apikankę, užsiraštoja kelinę, išsiskėčia lietasargi ir bendrą per parvyną. Nuėjus pas kleboną sako: "Prakeiktas oras, namie nėra kas veikti, pasivaikščioti negalima. Sėskim kortomis palošti." Amerikoje kunigai beveik nelošia kortomis. Svetingoni už juos salimai turi užtektinai įvairių palaidoniminių lietas meta tiems, kurie "del sveikatos" negalėjo eiti į bažnyčią. Nei vienam neprivalo rūpėti, kokia nauda iš tų palaidoniminių žmogaus turtui, kelmynai ir sveikatai.

Valios stoka.

Toli ne visi Amerikos lietuviai serga ponybės kvailumu, delto dar vis yra klausytojų pamokslams. Tačiau nėra vienybės tarp pamokslų tiesų ir tarp klausytojų apsigėjimo. Kas katalikų Bažnyčios mokslą yra atmetęs, tas jos pamokslų neklusos. Apie tuos čia nėra nei kalbos. Liudna, kad tą mokslą pripažįstantieji ir klausantieji, netaip apseina, kaip pripažįsta, kad reikėtų apseiti. Čia iškyla didelis dalykas — įsitikinimų ir apsigėjimų santauka. Apie ją galima būtų daug visko prirašyti. To vietoje atseina kalbėti apie apsigėjimų ir įsitikinimų nesantauką.

Ir žmogus ir galvijus labiau mėgsta pasilsėti negu dirbti. Malonų pasilsio jausmą gyvulyje pergali botagas, sukeliantis nemalonų skaudėjimo jausmą. Žmogus ir be botago gali būti darbštus, jei jis supranta darbo naudingumą.

Tas yra gyvulio ir žmogaus skirtumas, kad gyvulio vienu jausmams gali sustabdyti arba suvaldyti tik kiti jausmai. Žmogaus jausmus gali sukeiti ir sustabdyti, sustiprinti ir susilpninti mintis. Kuomet mintis daro valdančią įtaką ant žmogaus jausmų, tuomet pasirodo jo valia. Kuomet yra mintis priešinga jausmams, o jausmai valdo apsigėjimą, tuomet nėra valios.

Jei-gu žmogus iš mažens nuolatai lavina savo raumenis arba mskulus, tai tie raumenys pasidaro stipres ir galin-gi. Jei žmogus niekuomet nesinaudoja jais, tai jie beveik išnyksta jame. Dar labiau nuo lavinimo priklauso valia.

Žmogus, kuris iš mažens tedaro tik tą ko nori jo širdis, ilgainiu ir norėdamas nepajiega suvaldyti jausmų. Delto girtuokliai negali paliauti girtavę, kad jų valia išmažens nebuvo lavinama. Taip pat ir į paleistuvybę brenda asmenys neturėjusieji arba netekusieji tos žmogiskos įlegos, kuri suvaldo jausmus.

Nelaimė žmogui būti be rankų, be kojų, bet dar didesnė nelaimė yra neturėti žmogiskų žmogiskiausio daigto, t. y. valios, galinčios suvaldyti jausmų.

Motina mokiama savo kūdikį žengti pirmus žingsnius. Taip pat reikalinga yra išmokyti kūdikį iš mažens naudotis valios įjėgomis, suvaldant jausmus. Tas lavinimas turi prasidėti tada, kada vaikuose ima rodytis savoji jų mintis, t. y. apie 7 ar 8 metus.

Tada patys vaikai dar permažai išmano, delto negali suprasti valios lavinimo reikalo. Lavinimą vis-gi reikia pradėti, nes mintis jau ima atsirasti, delto ir turi pradėti dirbti savo didžiausiąjį uždarinį. Apie 12 ar 13 metus vaikai jau gali suprasti šito lavinimo ir reikalą ir turinį. Tada jiems reikia aiškiai ir pasakyti, kas su jais daroma, įtikrinti juos, išdėdant to lavinimo reikalą, kad ir patys prisidėtų prie savo išlavinimo darbo. Šešiolikos — septyniolikos metų jaunhomams abiejų lyčių turi užklausti savęs, ar gavo iš savo auklėtojų tą žmogiskiausią įpatybę, būtent, įprotį suvaldyti jausmus, kada protas to reikalauja.

Jei auklėtojai, del apsieidimo ar neieinimo, neįmokino auklėtojus naudotis valios įjėgomis, tai šešiolikos — septyniolikos metų jaunomėnė yra užtektinai profuigi, kad pati to savo lavinimo stoka atpildytų. Prieš dvidešimt metų žmogaus prigimtis

GYVENIMO JURĖ.

Plaukia valtelė
Galinga banga;
Plaukia dalelė
Manoji marga.

Vejai žiaurieji
Vis pučia smarkiau;
Siaučia piktieji —
Vis švilpia garsiau.

Sniokšėin, putoja
Mėlynas vanduo.
Šypsos, kvatoja,
Lyg kvailas asmuo...

Spindi žvaigždėlė
Kelionę pilkoj,
Vaidenas sėsėlė
Salelėj braungioj...

Silpna valtelė
Bejėgė visai,
Irkis, dulkelė,
Laikykis tvirtai!

Irkis prie kranto,
Gyvybės, vilties!
Irkis prie švento
Troškimo širdies...

Zvaigždė skaisčioji
Telydi tavę;
Meilė gražioji
Tešildys vargę...

Vaidevutis.

AMERIKOS RAUDONASIS KRYŽIUS.

Washington — Amerikos Raudonojo Kryžiaus per dieną ir naktį atviras kluubas ir krantuvė (canteen) Bordeaux miesto kareiviams, dabar vienoje didžiųjų apsigėjimo vietų Prancūzijoje, patinka geriausi, pereinantieji Amerikos

kareiviams, negu miesto trukšmas ir šviesos. Per vieną tik mėnesį apsilankė ir pietavo net 43,000 kareivių.

Jstaiga turi užėmus tris didelius barakus — du kluubui ir miegojimui, kame telpa 100 vyrų kas naktį, ir trečią krantuvėlę. Visi kluubo privatumai suteikiami kareiviams, laukiantiems traukinių ir laivų, o krantuvėlė, taip populiariška, kad reikia dvylikos moterių, dirbančių trijos permainose po aštuonias valandas kasdieną, kad tinkamai patarnauti vaikiniams, kurie atsilanko čia įvairiais dienais laikais.

Bordeaux armijos viršininkai labai džiaugiasi kluubo ir krantuvėlės darbais, ir sako, jog įstaiga suteikia, pagėdijamas aplinkybes apsilankantiems.

DAR NEIŠGĖSO INFLUENZA.

Chicagoje influenza vis dar veikia. Su ana bendrauja ir plaučių uždegimas.

Praeitą savaitę mieste buvo 489 nauji susirgimai nfluENZA, jų mirė 102 žmonės.

Plaučių liga susirgo 482, mirė 131.

Policija suareštavo italus Vito Sackito ir Rosso Musso. Fred Lamigro juose pažino savo užpuolikus.

Tuodu piktadariu aną naktį užpuolė Lamigro ir peiliais subadė, kam jis nedavė jiems pinigų.

GERA "DRAUGO" SKAITYTOJAMS.**SVARBŲ PRANEŠIMAS.**

Praėjus 1919 metams "Draugo" Administracija džiaugiasi skaitytojais, kurie atnešė už dienraštį prenumeratus ar be nausai jį užsisakė, įveda naują pakvitavimų metodą, apie ką šis pasilkinama. Ta nauja skaitytojų pakvitavimo metoda Administracijai suteipys daug laiko ir nemažai pinigų, kurie šiandien išleidiama kraštininkams siunčiant skaitytojams pakvitavimus. Nuo to atliko laikas bus panaudotas svarbiems darbams, gi pinigai — paties dienraščio pagerinimui.

Cia apėina tik tuos skaitytojus, kuriems "Draugas" siunčiamas per poštą. Nauja metoda veikia:

Kiekvienas skaitytojas, kurį gaus "Draugas" per poštą, ant dienraščio atrodė priliptinę apvaliosios popieriaus medžiagos lapelį, ant kurio yra paties skaitytojo vardas, pavardė ir adresas. Šis lapelis bus įdėtas į paties skaitytojo laiško, kuris išleis tuos laikraštį tik vienai Administracijai. Ties šiuo lapeliu yra, pav. laiško: 4-3-3; 2-3-3; 7-15-3; 1-23-30 ir t. t.

Ką tas skaitytojas reiškia? Jis reiškia: pirmosios pašto lapelį, antrosios laiško dienos, gi trečiosios — metus. Ir taip: 4-3-3 (reikšia: balandžio 3 diena 1919 metais); 2-3-3 (reikšia: vasario 26 d. 1919 m.); 7-15-3; (reikšia: liepos 15 d. 1919 m.); 1-23-30 (reikšia: kovo 23 diena 1920) ir t. t.

Tai-gi nuo šio laiško ant adresų šonkale skaitytojai bus pakvituojami už laikraštį ant laikraštį.

Kas, pav., atnešė už dienraštį prenumeratus, visoms metams praėjus anksčiau 3 d. 1919 m., tarsi gaus laikraštį ir šio adreso bus pakvitamas: 1-3-23. Tas reikš, kad jis pakvituojamas ligi: sausio 2 d. 1920 metų. Kas atnešė už laikraštį su vasario 10 diena, 1919 m. ir naimokis pusei metų, ant adreso atras: 8-10-9, taigi: Rugpjūčio 10 d. 1919 m.

Šitie ženklai bus skaitytojams ne tik aiškus pakvitavimas, bet dar jie nurodys, kada baigiasi prenumerata. Tai puikus bus parankumas ne tik Administracijai, bet ir patiems skaitytojams.

Kitokie posenovai pakvitavimai bus siunčiami tik tiesiai skaitytojams, kurie būtinai tokių reikalauja.

Kartais tuose ant adresų pakvitavimuose gali pasitaikyti klaidų. Tad gerb. skaitytojai yra prašomi pranešti mums apie užtėmtas klaidas, ar kokius nusišukumus. Tada mes pataisy-sime arba per dienraštį pasilkiname.

GERA KNYGA

Lietuvių Katalikų Tiesos Draugija šitandien išleido anglų kalboje prie šimto Amerikiečių Scribner Press darbu vykslą "THE HISTORY OF THE LITHUANIAN NATION AND ITS PRESENT NATIONAL ASPIRATIONS". Šioje tulkintojoje knygoje apt. Draugija išsamiai sur. Vaidijai apibūdinti lietuvišumą ir lietuvišumą, taip pat lietuvių diplomatus, mokslą, bei lietuvių visuomenės būklę. Knyga išleista 1919 metais ir yra viena iš geriausių lietuvių istorijos knygų, kurios yra lietuvių visuomenės ir lietuvių tautos istorijos.

PAMOKSLŲ NENAUDIN- DINGUMAS.

(Pabaigia nuo 2 pusl)

protingiausiems lavintojams nepasiseka išauklėti žmonės valios įiegy, jei tat liko nepadaryta jaunatveje.

Valios sugedimas.

Didžiausias doros Mokinto-
jas. Viešpats Kristus prilygi-
nimo apie sėją ir grūdus la-
bai aiškiai išdėjo priežastis,
dėl kurių apsigėjimas netoks
buva kaip pripažinto mokslo
dėmos. Paminėjęs valios stoka
tuose, kurių širdyse doros šak-
ny yra trumpos ir veikiai
uždžiusta, Išganytojas dar pa-
minėjo tuos, kuriuos nustelbia
erškėčiai, nors valios šaknų ne-
trūksta.

Žmogus mokas suvaldyti sa-
vo jausmus, t. y. turintis va-
lios, jaunas budamas padaro
dang gerų daiktų. Už tai kiti
ji giria, jam jausmams pveda
angstas vietas ir didelę val-
džią, mokėdami daug algos.
Jis nei pats nepasijunta, kaip
pradeda daugiau rūpintis au-
gų vietų įgijimu, garbės iš-
garsinimu, pinigų lasinimu
daugiau negu tikru patarnavi-
mu visuomenei.

Valią jis turi ir gana stip-
rią, bet ta valia tarnauja pa-
šalinams tikslams: garbės,
galybės, turto asmeniniams
tikslams. Daugelis jaunų ve-
ikėjų laimingai praėjė pro gir-
tybės, išvirkimo ir karyvių
pavojus, pasitaikantius bo-
veik kiekvieno žmogaus gyve-
nime, įklimpo į godulystę arba
karjerizmą. Įgiję valios jie-
tą, jie nemokėjo išlaikyti gry-
nos ir tiesios atydos. Ką be-
sarnavę augant ir plačiam
idealui, jie pasidavė egoizmui.

Taip senovėje žuvo Tertu-
lianus; taip devyniolikame
amžyje sulaukė sau gyvenimą
de Lammennais ir J. Dollinger.
Savo asmenis jie pastatė vie-
toje tikros neasmeninės doros.
Jie neturėjo drašos savo as-
meninius žvilgsnius pašvesti
tam idealui, už kurį kovojo, o
bandė prileisti idealą prie as-
meninio žvilgsnio. Dėlto jų
gyvenimo balansas suėjo didė-
liais neprieštakiais.

Atsižūrėjimas.

Žvilgsnį atgal į didė-
sias mintis, matome, kad svar-
bus mūsų tautos gyvenimo da-
lykas — pamokslai — galėtų
būti vaisingesni negu yra. Si-
tame straipsnyje minėjame
tris to nevaisingumo priežas-
tis 1-o ponybės kvailumą, ne-
norinti klausyti pamokslų,
2-o neprotingą auklėjimą, pa-
liekanti žmogaus sielą be pa-
čios naudingiausios ir reika-
lingiausios priemonės, be iša-
gintos valios, ir 3-o nesaugo-
jim atydos, kuri sugedus
veikėjo egoizmą pastato idealo
vietoje.

Dar yra ir kitų pamokslų
nevaisingumo priežasčių, pri-
klausančių nuo pačių pamoka-
lininkų. Apie tas priežastis
šiomis nekalbėjome viena del-
to, kad apie jas kalbame se-
minarijose. Visi pamokslininkai
yra seminarijas baigę, del-
to jie jau žino kas reikia. An-
tra, kitas straipsnis yra rašy-
tas nebuvusiems seminarijose,
jūs "Drango" skaitytojai be-
veik visi pasauliečiai, delto
šis rašytas tik tas, kas nuo jų
priklauso.

KLAUSIMAI IR AT- SAKYMAI.

P. J. Stankevičiui.

Apie šventos dienos posilį.

1. Klausimas. Dievas liepė
atminti šventas dienas švęsti,
bet kompanijų darbininkai ne-
vien dirba šventomis dienom-
is, o dar pataiso kas sugė-
dę visam mėnesiui.

Atsakymas. Šventos dienos
pasilį Dievas įvedė darbinin-
kams ant naudos. Kas nepa-
silį nei šventomis dienomis;
tai greitai sunaikina sveikatą
ir sutrumpina amžį.

Didelėse dirbtuvėse, ypatin-
gai prie didelių ilgai kaitina-
mų geležies gabalų, arba prie
tokių daiktų, kurie kelias die-
nas rauginami negali ilgian
pasilikti raugė nesugedami,
ir kitoki priešina dirbti ir
šventomis dienomis. Taip pat
turi dirbti šventadieniais gele-
žinkelio, gatvėkarių ir daugie-
lio kitų įstaigų darbininkai.
Religija tokio darbo nedrau-
džia, bet reikalauja, kad žmo-
gus pasilsėtų šioje dienoje.
Pasilsio diena turi būti ne re-
činn kaip septinta.

Tada nėra įsakymo eiti kla-
syti Mišių, bet del savo nau-
dos žmogus turėtų nueiti iš-
klausyti Mišių šiočia diena,
jei negalėjo to padaryti sek-
madienyje.

Be atsižūrėjimo į pasilsio
reikalą šventomis dienomis ga-
lima taisyti tokius sugedimus,
kurie padaryti žymiai blo-
gesni laukiant rytojau. Pa-
vyzdys: kur vandens arba ži-
binamojo gazo triubos su-
trūksta, arba tvenkimai pa-
genda.

Kartais valia pataisymą a-
tidedi į šventą dieną. Kartais
karšto vandens arba garo ka-
tilė, šildančiam visą dirbtu-
vę kas nors pagenda, bet ne
smarkiai, taip jog galima triu-
bą šildyti ir toliau. Sugedi-
mų taisant reikia ataukinti ka-
tilę ir iš jo išsikakuojusias šil-
dymo triubas. Šiočia diena tą
darant, reikėtų paleisti visus
darbininkus. Tat būtų jiems
dienos darbo amopolis. Nedė-
liomis jie nedirba; todėl gali-
ma yra, staulius katilę, pa-
taisyti šildymo prietaisus ne-
dėlijoje.

Taip pat valia apseiti su
kitais pasauliais pataisymais.
Šventomis dienomis valia
dirbti naįlaiciams, ligoniams,
vargšams ant naudos. Valia
dirbti rengiant papuošimus
bažnytinėms ir pasaulinėms
nepaprastoms iškilmėms, pvz.
presidentui ar vyskupui pa-
siliti.

Lygiai valia yra nedėlijoje
dirbti grabų nabašninkui, kas-
ti duobę kapinėse, jei už tatau
neimama užmokesčio. Grabo-
rius turi teisę atlikti visus
nabašninko ruošos ir pašar-
vojimo darbus nedėlijoje; nors
ima užtatai užmokestį, nes
tas graboriaus darbas yra su-
rįstas su mirtimi, kuri nežuri
dienų. Bet nevalia graboriams
šventomis dienomis dirbti to-
kių daiktų, kurie laikomi san-
dėliuose; grabų, dirbtinių vai-
nių ir t. t.

Apie pirmąjį tėvų valdą.

2. Klausimas. Kokio veido
buvo pirmieji mūsų tėvai Ado-
mas su Jieva; ar balto ar juo-
do, kad yra baltveidių, juo-

tai Afrikos gyventojai, 3) rau-
donoji — tai Amerikos pirmie-
ji gyventojai vadinami indais,
4) geltonoji, tai Azijos kymai
ir japonai ir 5) tamsiai ruda
— tai Australijos pirmieji gy-
ventojai.

Tarp tų stambiųjų spalvos
skirtumų yra daug įvairiausių
tarptautinių. Ir norvegai ir ita-
lai arba greikai skaitosi balto
veido žmonėmis, tačiau tas bal-
tumas toli ne vienokis. Sasta-
čius tamsiausių baltveidių su
šviesiausių juodveidių beveik
negalima rasti judviečių veido
se spalvos skirtumo.

Žmonių veido spalva mano-
si nuo saulės, valgio ir kitų
vietinių aplinkybių per ilgą
laiką pereinančių į prigimtį ir
tenkančių vaikams iš tėvų.
Jug ir lietuvių veidai žiemą
buva baltesni, vasara juodesni.
Kur saulė smarkiau, tankiau
ir ilgian kaitina, ten veido juo-
dumas pereina į prigimtį.
Taip pat nuo oro ir kitų gy-
venimo aplinkybių priklauso
kitos veidų spalvos.

Adomo ir Jievos laikais
žmonės nepasirupino nutrank-
ti pirmųjų tėvų portreto. To-
del dabar nėra žinios kokios
spalvos buvo judviečių veidai.
Jei-gu žinotume kur buvo ro-
jus, tai iš dabartinių tos vie-
tos gyventojų veidų galėtume
spręsti apie Adomo ir Jievos
veido spalvą. Bet nežinome,
kur buvo rojus, delto nežino-
mė nei Adomo veido spalvos.

Yra ženkli, kad balto gy-
mio žmonės, ilgai begyvenda-
mi Amerikoje, įgija kai-kurių
raudonveidių ypatybių. Tarp
tų ypatybių yra ir pirštų ilg-
mas. Paryžius dirbtuvės reng-
damos begalės pirštinių visam
pasauliui, pristato jų daugy-
bę ir Amerikai. Į kitą šalį
siunčiamasias pirštines pa-
ryžius dirbtuvės sukerpa
taip, kad būtų ilgesni piršti-
nai.

Dar yra ir kitų prirodymų,
kad visi žmonės, nežinurint
spalvų įvairybės, yra iš vie-
nos poros. Tikrai materijalis-
tai pliaukšia patys sau prie-
lingus niekus. Jie tvirtina,
kad iš bendro tėvo gimė ir
visos bendliuonės ir visi žmo-
nės, o paskui sako, kad iš
bendro tėvo negalėjo gimti
juodekas ir baltasias. Nemate-
rijalistams aišku, kad skirtu-
mai tarp juodųjų ir baltųjų
daug mažesni negu skirtumai
tarp žmonių ir beždžionių.

Visų žmonių yra viena veis-
lė, nes susidedant žmonėms į
moterys, nežinurint spalvų
skirtumo, tų moterėčių vai-
kai gema gyvi ir užaugę gali
toliaus gimdyti kitus vaikus
susidedami porosna su kokių
nori spalvų asmenimis. Asio
ir kumelės vaisius, vadinami
mulais, negali vesti vaikų, nes
asilių ir arklų yra ne ta pati
veislė. Asilai ir arkliai, tur-
but, neturėjo bendrų tėvų, o
juodukai ir baltieji žmonės tu-
rėjo bendrus tėvus.

CICERO, ILL.

Lietuvių Diena.

Ateina vėl proga cicerie-
čiams parodyti savo tėvynės
meilę. Kovos 4 d., utarninko
vakare, šv. Antano par. sve-
tainėje yra rengiamos smar-
kios prakalbos su pamargini-
mais. Šv. Origaliaus choras
suteiks keletą dailės karnelių.
Tas ir kitokiu dalykai.

DAR DEL TAKSŲ NUO INEIGŲ.

Taksų nuo ineigų įstatymai
nėra tai lengva suprasti. Bet
mes turime atsiminti, kad tai
yra naujas dalykas šioje ša-
lyje, ir netik kad per praėjusį
šimtmetį niekas nemokėjo nei
cento ineigų, bet niekas nema-
nė nei tuos įstatymus aiškinti.
Tečian valdžia reikalauja nuo
mūsų pinigų, kurie jai reika-
lingi. Taksai nuo ineigų yra
vienas reikalingiausių mūsų
valdžiai dalykų; jais mokama
karės ir ramybės laikų išlai-
dos.

Taksų nuo ineigų įstatymai
skiria apsigyvenusius ir neap-
sigyvenusius ateivius, nes yra
teisinga, kad svetimačius, ku-
ris ateina į šią šalį tik trump-
am laikui ir grįžta atgal į
savo namus gyventi turi mo-
kėti truputį daugiau, neg ap-
sigyvenę ateivis, kuris čia
nuolat gyvena, moka taksus,
ir priima įvairias atsakomy-
bes už savo apieilukes ir
valdžią.

Sunku yra nuspręsti, ku-
ris apsigyvenęs ir kuris neap-
sigyvenęs ateivys. Tas daly-
kas dabar yra atsargiai svar-
stomas Internal Revenue Ko-
misijonieriaus, Washingtone.
Vienas yra aišku ir dabar, pa-
kol viskas bus tinkamai išaiš-
kinta, jog ateivys, kuris mano
pasilikti šioje šalyje, nežiu-
rint ar jis yra pilietis ar ne,
skaitomas apsigyvenusiu atei-
viu, ir naudojamas tomis pat tei-
sėmis, reikalauose del taksų nuo
ineigų, kaip ir pilietis. Kitaip
sakant, skirtumas yra daromas
ne tarp piliečių ir nepiliečių,
bet tarp apsigyvenusių (nežu-
rint ar jis būtų pilietis ar atei-
vys) ir tarp tų atkeliavusių iš
kitur, kurie nemano gyventi
Šv. Valstijoje t. y. tarp ne-
apsigyvenusių ateivių.

Valdžia, kad lengviau tą
darbą atlikti, išrenkant taksus
nuo neapsigyvenusių ateivių
uždėjo atsakomybę ant dar-
bavių pečių. Taigi, jei randi
mokėsio dienoje nutraukta
nuo prigulinčios algos, turi
atsiminti, jog atimta už Šv.
Valstijų taksus. Darbdavys,
palaikydamas dalį algos tik
pildo įstatymus; padėk jam
kiek gali. Kad išsiskauti iš
savo darbininkų, ar jie mano
apsigyventi šioje šalyje, ar ne,
daugelis darbdavių dalinėja
korteles (dažniausiai mėlynos
spalvos) ateiviams, kurie ma-
no apsigyventi Šv. Valstijo-
se, pripildyti ir pasirašyti.

Tos kortelės nėra tai piliety-
bės aplikacijos; jos nieko ben-
dro neturi su naturalizacija;
joms uedaroma jokių prisiza-
dėjimų, tik pasakoma ar atei-
vys mano Ameriką laikyti už
savo namus.

Tai dar nereikia, kad ne-
galėtumei sugrįžti apsilankyti
į gimtinę šalį. Taigi jei neža-
di grįžti atgal ir ten gyventi,
bet nori čia gyventi, pasira-
šyk ant tų kortelių, kurias
darbdavys dalija dirbtuvėse,
kad išsiskauti apie ansigyyve-
nimą. Tai padaręs turėsi tas
pačias teises, kaip ir pilietis.

Valdžia tik klausia apie pa-
sirijimą; ji neturi jokio noro
priversti ateivius čia pasilik-
ti, ar būti piliečiais, bet ji
nori žinoti ką manai daryti.

Ant galo, yra protinga rei-
kalauti kvitos už įmokėtus
takusus, nors takusai. Gal būtų

Taksų nuo ineigų įstaty-
mai, kurie dabar pildomi,
kaip ir kiti įstatymai nėra to-
bulus, ir kaip kitų, taip ir tų
įstatymų negalima viena nak-
čia pataisyti. Klaidos atstina-
ka ir pasitaiko, kad neteisun-
gai pasielgiama. Gal įstaty-
mai nėra gerai išaiškinti. Gal
turi neusipratimų del kvitos.
Tokiuose atsitikimuose kreip-
kis į Lietuvių Biurą prie Co-
mmitee on Public Informa-
tion. (Lithuanian Bureau, 6
West 48-th Street, New York
City), išdėstydamas dalykus.
Biure yra sutartis su Internal
Revenue Departamentu, kad
visus atsišaukimus ir nesusi-
pratimus tinkamai apsarstyti
ir išaiškinti. Jei jusų skundas
bus teisingas, pinigai bus su-
grąžinti.

Dėdė Samas nori išgauti
kiekvieną centą, kuris jam
priguli, jis turi juos išgauti,
kad atlikti savo darbą, bet ne-
nori, nei vieno cento, kuris jam
nepriguli.

APIE VIRĖJŲ IR PATAR- NAUTOJŲ SVEIKATIN- GUMĄ.

Chicago sveikumo komisi-
jonierius Dr. Robertson reika-
lauja miesto tarybos praversti
parėdymą, kad visi viešose
restoranuose virėjai ir patar-
nautojai, taippat visi duonke-
piai būtų regulieriai egzami-
nuojami gydytojų, kad ap-
saugoti publiką nuo įvairių
užkrečiamųjų ligų.

New Yorke toks egzamina-
vimas gyvuoja. Iš 1,590 žmo-
nių, kurie rankomis gamina
visokį maistą, 1,079 atrasta
paliesti įvairių ligų.

Crispo Soda Crackers

REG. U.S. PAT. OFF.

Geresni Biscuits Padaryti Geresniu Budu

Jūs gausite ta ką jūs norite šituose crackers. Jūs norite gauti soda crackers kurie yra geri ir trapūs.
— ir tokiomis visuomet pasilikis.
— jūs norit kad jie turėtų gera skonį.
— jūs galite tikrai rasti šias rūšis Crispo Soda Crackesuose.
— laikomi visose vietose kur užlaiko gerus piragelius.

Žiūrėkite į vardą — reikalaukite Crispo Caramel Lunch Bar.

Taip pat Crispo biscuits, cookies, goodies, tidbits, visokios rūšies — viskas gerai padaryta, gerai supakuota geriausio pasaulio kepyklė.
Jei jūs krautuvininkas neturi, prašyskite mums jo varda arba telefonokite mums, Haymarket 2166.

SAWYER BISCUIT COMPANY
Chicago New York

KNYGŲ MYLĖTOJŲ IR SKAITYTOJŲ DOMAL

Turime gerą išteklių šių knygų:

1. Apie Katalikų Tikybos Tikybę	30c.
2. Patarnės Moterims	15c.
3. Krikščionybė ir Moteris	5c.
4. Gyvenimas Šv. Stanislovo	20c.
5. Girtuoklio Iškąpintis	20c.
6. Katra neįmanė? Ši knyga pravarti teatry ločėjams. Labai lengva sulokti	5c.
7. Markas Antrasis	8c.
8. Ara yra Dievas?	5c.
9. Giordano Bruno	5c.
10. Kopernikas ir Galilėjus	5c.
11. Į socialistų rojų	5c.
12. Socialistų norai ir darbai	5c.
13. Revoliucijonierių tarpe	5c.
14. Apie Apvieta	25c.
15. Keturių Metų A. L. R. K. Federacijos veikimas	

DRAUGO ADMINISTRACIJA,
1870 WEST 46-th STREET, CHICAGO, ILL.

VISAS PASAULIS PRIPAŽINO KAIP GERIAUSIŲ KNYGŲ.

Tukstantis Naktų ir Viena

Arabiskos Istorijos

Išguldė lietuviškai D. T. Bočkauskas, Puslapių 704 ir 150 paveikslių.

I trumpą vienos savaitės laiką, išsiuntėm daugybę šių knygų į visas šalis Amerikos. Mėgstantiems pasiskaitymą, mes pasiulome šią knygą. Skaitytojas čia ras tiek indomųjų dalykų, kad ne vieng rudens vakarą rymodamas ant knygos savo vaidentuve gyvens ypatingoje šalyje, tarpe keistų žmonių, o dar stebuklingesnius matys jų papročius. Minėtas arabų istorijos svetimačių tarpe labai išsiplatinusios. Puikiai apdaryta audekliniais išmargintais viršais. Didumas knygos 63-4X91-4 colių. Kaina

Tukstantis Naktų ir Viena

LEGENDOS IR PASAKOJIMAI

APIE

KUDIKĖLI JEZU

(Tęsa).

Agnietė taip pat pastvėrė kažin kokia baimė, kad ji nei prakalbėtų nepajėgė. Jai ji buvo pasirėngusi bėgti lauk, bet ji tą tarpą atėjo į kambarį motina.

"Tarnas jau man pranešė su kokių tikslu, kunige klebone, atsilankė", tarė griovienė su maloniu nusišypsojimu. "Bet pirmiausia, prašau nusivikyti viršutinį rubą; aš, mama, jis pernarkęs nuo lytaus. Juozapai, imk kunigo apsiuvinimą ir paprašyk eia griovą."

"Si mano mažutė!", tarė klebonas, glostydamas apdriskusių mergaitukę, kuri visa užkaitus, žemyn žiūrėjo, "rado jį mergelės lėlytė."

Cia Agnietė negalėjo ilgiau išverti. Ji išsoko iš užpakalio motinos kėdės, kur iki to laiko stovėjo ir suriko:

"Ar jūs ją turite? O duokite man ją tuojuos, mano mieliausią lėlytę."

"Agnietė, tu, kaip laukinė, man dėl tavęs gėda", tarė jos motina, labai nepatenkinta dukterimi. "Atleisk jai, kunige klebone, ji visiškai pakvilo nuo to laiko, kaip pametė šią lėlytę."

"Aš suprantu", tarė kunigas, traukdamas iš kišenės ryšulį ir paduodamas pilnai nekantūno mergaitę. "Žiūrėk, panelė, tavo lėlytė nei kiek neblogesnė, ką pabuvojo ant Sv. Margaritos gatvės."

"Ar tą visą kelią atėjote jūs pėsti?" užklauso Agnietė. "Kaip man gaila. Mama, po pietų pasiūsi juos namon kariečioje, ar ne, mama?"

"Zinoma", tarė motina, "jei tik kunigas klebonas norės mums draugauti. O dabar tu turi eiti į vaikų kambarį ir imti su savimi šią mažytę kunigo klebono draugę. Paprašyk Nounon, kad jai duotų sausų drabužius. Buk su šia tavo viešnia labai mandagi, paprašyk ją gerti drauge su tavim arbatos ir buk jai dėkinga, kad ji atnešė tau tavo brangiausią turtą."

"Ji yra ta pati", tarė Agnietė, nušvitusi. "Žiūrėk, mama, ji net nepalytėta."

Kada mergaitės nuėjo augštin, pas auklę, klebonas pasakojė griovui ir griovienei apie jo globojamą mergaitę, apie jos ludną gyvenimą ir jos visas vargas. Jis papasakojė jiems, ko jie sau niekada nebuvo nei įsivaizdinę, kad yra didis skausmas vaikų, tarp kurių yra ir šios Magdalenos mažas broliukas ir sesutė, kurie nežino, kas tai yra turėti kokį nors žaislą ir kurie iki šiol jį nebuvo ir matę. "Kaip jie turėjo džiaugtis, kuomet rado tą mažą lėlytę", tarė geros širdies ponas su ašaromis akys. "Aš stebiuosi, kaip jie atidavė atgal, nes vaikai, paprastai tokius daiktus tuojuos sunaudoja sau. Ar jie žino apie pažadėtą rados?"

"Ne, ištikrųjų", atsakė klebonas. "Aš jums tuojuos paaiškinsiu, kokie prakūnus vaikai jie yra. Panedėlytė nuėjau aš jų pažiūrėti. Ji parodė man tą žaislą su neapsakomu džiaugsmu. Ir man buvo linksma jį juos žiūrėti. Bet aš jiems tada pasakiau, kad jei aš rasu tą, kam priguli šis lėlytė, ar jūs man ją atiduosite? Jie atsakė, kad tai padarys be jokio pasipriešinimo nors iš akių jų buvo matyti, kad jiems bus sunku skirtis. Seredoje einu aplankyti vieną savo prietelių ant Marbeut gatvės. Žiūriu iškilnuoti pagarsinimai apie pametą lėlytę; iš to supratu, kad čia ne apie kitių kokių kalbama, kaip tik apie tą, kurią rado tie mažuliai. Aš labai iš to nudžiugu, nes jie yra dideliai vargingame padėjime. Jiems truksta visokių daiktų. Jie kone žūsta nuo bado ir šalčio šią naktį žiemą."

"Aš manau", pridūrė ji, nes griovienė negalėjo kalbėti, per jos veidus bėrėjo stambios ašaros, kuomet išgirdo apie tokį baisų vargą, "bus geriau, kad aš mergaitę paaimsiu namon. Gal but jos motina labai susirūpinus, kad ji nepareina."

"O, ne, ne", maldavo griovienė. "Tepasidžiaugia mergaitė vaikų kambaryje drauge su Agniete, o man leisi, kunige klebone, prasišalinti mažą valandėlę surasti jai šiltus, sausius drabužius."

Jau buvo pusė po aštuonių kada kunigas pasirėngė atsiveikinti su svetainės ponais, nors jie labai prašė da ilgiau pasilikti. Jis nenusileido. Griovius įsakė užvažiuoti karietą, o griovienė atsirado su didele pintine, pilna gėry daiktų sėrgančiam moteri. Joje buvo šiltų užsiklojimų, minkštų paklodžių ir ligonės lova, o taip pat ir jos mažų vaikelių. Griovienė pažadėjo, prie to, nukelti aplankyti neturtėlę moterį ir pamatyti, ką galėtų padaryti gero jai ir jos vaikams.

"Čia darosi, kaip tose gražiose pasakose", tarė Magdūtė, baimingai įdavo kunigo klebono ranką ir ją bučiuodama. "O kunige klebone, kaip esi mums neapsakomai geras."

"Aš jums geras? O ar aš jums tai visą darinau?" tarė gerasis klebonas. "Tai Kudikėlis Jezus, kurio palaiminimo mes visi prašome, taip jums surėdė. Jis jums surado tuos gėry prietelius ir tiek daug gėry daiktų."

"Ta mažoji panelė buvo su manim taip mandagi, taip gera", kalbėjo toliu Magdūtė. "Ji mane pabučiavo, kaip kad rodos aš bučiuu lygi jai panaitė. Ji laukė manęs prieš išėjimą ir pasakė, kad ryto ji peržiūrės savo žaislus ir nekuriuos jį atiduos mano mažajai sesutei ir broliukui."

Neapsakomas džiaugsmas pasidarė tame neturtingame namelyje, kada kunigas klebonas lėjo į jį su gėry daiktų pintine ir apsakė vargšai motinai apie naujus prietelius, ko šis Dievas jai siunčia. Je nekuomet savo gyvenime nesijautė taip gerai visa kuo aprūpinti, kaip dabar. Prieš guliant, visi jie sėdint karščiausius dėkavones maldas Tam "nuo kurio ateina visokis geras ir kiekviena tobula dovana."

Kuomet klebonas ir Magdūtė išvažiavo, griovienė nuėjo tuojuos į vaikų kambarį paklausti Nounon, kaip apsiėjo Agnietė.

"O taip, kaip mažą poną", atsakė Nounon. Po to ilgai kalbėjosi apie neturtėlę mergaitę, apie jos sėrgančius tėvus, apie jos mažytę seserį ir broliuką. Agnietė glamonėjo savo mažą lėlytę ir plepėjo jai visą laiką, kolai motina nepaliepė tarnaitėi ją nusiųsti ir paguldyti.

Mergaitė buvo labai nerami naktimis nuo to laiko, kaip buvo pametusi lėlytę. Ji priprato dažnai pabūti naktį ir su

keltis. Ji pakildavo naktį ir šaukdavo, kaip per sapnus, kad jos lėlytė parėjo namon. Ir šią naktį jai sapnavosi lėlytė. Namuose buvo neapsakomai ramu. Ji galėjo girdėti Liudvikos kvėpavimą salimame kambaryje. Mėnulis švietė tiesiog į langą, nes buvo labai aiški žemos naktis. Agnietė laukėsi langus neuždengtus, kad galėtų matyti žvaigždes, ke- laujančius dangaus platumoje ir jomis gėrėtis. Stai ji dabar stebisi iš menulio šviesos ir mąsto, ar anuolų sparnai galėtų būti skaisčiau už tą šviesą. Ji truputį pasiverčia ant šono ir neapsakomai nusistebi. Prieš Kudikėlio Jezaus altorių klupo jos mažoji lėlytė, kurią ji iš vakaro paguldė gra- žiai parengtoje lovelėje. Menulio šviesa puola ant altoriaus, ant Kudikėlio Jezaus veido. Agnietė mato, kad jis labai nu- laudęs ir kad per jo veidus bėra stambios ašaros.

Agnietė rengėsi garsiai surikti, bet toje valandoje pasie- kia jos ausį šveinutis, mažas balselis, kaip kokis muzikos skambėjimas.

"Brangiausias Jezau", tai mažos lėlytės, kuri meldėsi, balsas. "Ištikrųjų, Agnietė yra pilna savymėlių, bet ji yra tik nemąstanti, o ne bloga. Jai visi pataikauja, jai nieko nerūksta. Ji niekuomet nežinojo, kas tai yra būti neturtė- liu, todėl ir nesuprato, kad reikėtų būti gailestingesne ki- tiems. Atleisk jai, geriausias Viešpatie; išmokyk ją naujai gyventi. Išmokyk ją mąstyti apie tuos mažutėlius tavo bro- nus, kad ji žinotų, kaip tau tarnauti. Mažutė Magdalena Leelere yra viena iš drąsiausių Tavo pasekėjų. Ji kenčia neturtą, bādą ir šaltį ir niekada nesiskundžia. Jos mažū- kai broliukas ir sesutė neturi visiškai jokių žaislų, bet ką aš kalbu — jie neturi net drabužių, kuriais tinkamai galė- tų apsirengti — o jie Tave myli ir yra laimingi. Išmokyk Agnietę, kad ji juos dėl Tavo mylėtų. O Jezau, išmokyk ją išsilaikyti save ir sekti Tave!"

Dabar užėjo debesys ir pridengė mėnulį. Visar pasi- darė tamsu ir viskas nurimo. O kada pasirodė šviesa, jau buvo saulė užtekėjusi. Agnietė pati nežinojo, ar ji miegojo po to regėjimo, ar ne.

Liudvika atėjo į jos kambarį apmąstyti ją. Dabar Ag- nietė pasirodė kitokia, kaip paprastai. Ji nedarė jokių pa- spriesimų, kad jai prausė ir neceypė ir nerūkavo, kada šu- kavos jos palukus. Prie pusryčių valgė, kas buvo paduota, nereikalaujama, kaip seniau visokių nesgemonių. Ji buvo labai visame palanki, apsimąstanti, taip, kad Nounon ir Liud- vika išsitarė: "Su mergaite, kas nors nepaprasto atsitiko, aš esmi ištikrūnus."

Taip ištikrųjų buvo. Agnietė pasodino savo lėlytę į ma- žą kėdutę ir per pusryčius žiūrėjo į ją šypodamasi. Ji ne- kalbėjo nei su aukle nei su Liudvika ir buvo nepaprastai švelni ir palanki.

Tuojuos po pusryčių nuėjo ji prie savo žaislų. Iš tarpo jį išsitraukė didele knygą gražių pasakojimų su spalvo- tais paveikslais, gražių tely su žaislais plaukais ir su daugybe įvairių parėdų. Nojaus laivą ir dėželę su "domino". Šie žaislai buvo jos mylimiausias, žinoma, ne taip, kaip mažoji jos lėlytė.

Buvo diena labai drėgna ir šalta. Agnietė nusiminus stovėjo kelias minutes prie langų, o paskui pradėjo arti ug- mes žaisli su savo nymykta lėlytė. Auklė pagalvojo, kad mergaitė yra geriausia upė ir kad ji kokią valandėlę ga- lima palikti vieną. Paliko. Nulipo žemyn pakalbėti apie šį tą su mamų vedėja. Liudvika tą dieną taip pat buvo dar- bė. Ji padėjo mergaitės apliubti ir apšvaryti visą namą, nes "aukiamu buvo ant Kalėdų ir Naujų Metų daugybės svečių."

Agnietė neilgai laukė. Ji tuojuos pasinaudojo gera pro- ga. Išrūktus žaislus susidėjo į pintinukę, užsilojo ant ke- dės, pasinėmė savo kepurukę, šiltesni apsiuvinimą ir sprudo iš kambario laukan. Ji atidarė palengva vaikų kambario du- ris ir, apsidairius aplinkui, greitai plačiais laiptais nusilei- do tiesiog į gatvę. Iš tenai ji greitai pasiekė gatvės kam- pą, kur stovėdavo vėžėjai. Ji pasisukė iš jų vieno, kaip ji matė darant kitus žmones ant gatvės, ir davė jam Magda- lenos Leelere adresą. Vėžėjas stebėjosi, nežinodamas, ką daryti, bet ji išsitraukė iš kišenės savo pinigėlių ir pa- rodė jam.

"Aš tau duosiu penkis frankus", tarė ji, "jei mane nu- veši į ten ir atgal."

Prancūzas vėžėjas už pinigų viską padarys, tai ir da- bar jau jis daugiau pagalvojo. Ji truputį nusigando, ku- met įvažiuo į labai purviną gatvę, kur gyvena Magdalena Leelere ir kuomet jai prisiėjo lipti siubuojančiais jau ir vie- nur kitur įžužaisiais laiptais. Ji lengvai pabėdė į duris, kurias jai nekurius žmogus parodė. Duris tuojuos atsidarė ir jose pasirodė Magdūtė.

"Ar tavo motina sveikesnė?" užklauso Agnietė. "Ma- no mama atvažiuos jos pažiūrėti, bet aš negalėjau laukti ir atgabenau jums šiek tiek žaislų. Aš negaliu čia ilgai būti, nes — Čia ji labai nuraudo, nes pamatė kunigą kleboną, kuris sėdėjo kėdėje toliu kambarįje."

Jis atėjo prie jos, maloniai žypodamasis ir tarė, — im- damas didelę pintinę iš jos rankų:

"Brangus mano vaikel, kas čia yra? Ar ponis grio- vienė žino, kad pati viena čia atkeliausi tokioje drėgnoje dienoje?"

"Ne, nežino, ištikrųjų", ji atsakė. "Ji nebutų manęs leidus, jei būtų žinojusi. Prašau įduok šituos žaislus tiems mažutėms vaikukui ir mergaitei." Ji išėmė iš pintinės žaislus ir įdavo juos Liudvikai ir Joniškutei kuriuodu sto- vėjo prie jos, žiūrėdami prasizijo į tuos stebuklingus žais- lus, kokius galėjo matyti tik krautuvių languose.

"Mano brangioji", pridūrė kunigas, "jei tavo mama nežino, kad esi čia, tai skubinkis tuojuos namon. Be to, žaislai tau nupirkti ne dėlto kad juos dalintum kitiems. Aš noriu, kad juos pasiimtum atgal."

"O, ne", atsakė greitai Agnietė. "Mama man dažnai prišneka, kad aš pilna savymėlių ir nori, kad aš geriausias savo žaislus išdalinėu neturtingiems vaikams Sv. Vincen- to Pauliečio Seserų prieglaudoje. Leisk, kunige klebone, te- gu tie daiktai čia lieka, nors iki mano mama čia atvažiuos, o ji patvirtins tui, ką aš padariau ir pasakiau."

"Labai gerai, mano vaikel. Bet tuojuos skubinkis na- mon. Aš daveiu tave namon, nes esi visa šlapia, ir matai, mano vaikel, kaip yra negerai šieji žaislai."

Agnietė išėjo, ji greitai pabėgė, ir

Nors tenai ji užtikrino, kad važiuos tiesiog namon, bet ku- nigas nenorėjo nei klausyti paleisti ją vieną. Ji galėjo su- manyti da kur nors nuvažiuoti.

Jo skaisčius veidas ir malonus balsas užkovojo ją taip, kad ji jam atidavė visą savo širdį. Ji jam pasipasakojo sa- vo vargas, pasakė, kaip jos mažoji lėlytė naktį meldėsi prieš Kudikėlio Jezaus altorių.

"Aš negalėjau laukti, aš norėjau tuojuos pradėti", ta- rė ji. "Aš turu duoti mano geriausius ir gražiausius žais- lus tuojuos, nes aš bijau, kad mano mintys neatsimainytų."

Kunigas klebonas pasakė jai, kad Dievas myli gerasi- džius vaikelius, bet jis nori, kad jie būtų paklusnūs ir kad taip yra negera išsprusti iš namų, niekam nežinant.

Kuomet vėžimėlis prisirito prie durų, Agnietė pradėjo smarkiai drebėti, o išrodė labai įkaitus. Ji nusisaldė.

Tuom tarpu, kada ji buvo pas Magdūtę, jos namuose ki- lo didžiausias sumišimas. Auklė, pastebėjus, kad jos nie- kur nėra namuose, sukėlė triukšmą. Tuojuos pasuntė žmo- nes į miestą visur jos ieškoti. Visa laimė, kad kunigas kle- bonas ją greitai namo pargabeno.

Motina iš džiaugsmo, kad greitai susirado, užmiršo net jį gerokai išburti, bet už tai auklė, ją nuređydama ir į lo- vą guldydama, jai visaip išmėtinėjo.

Ant rytojaus Agnietė išrodė blogai. Daktaras pasakė, kad ji pirmiausia labai nusilpo, ir kad šitas nusišaldymas jai grėšia sunkia liga. Dienos ejo, o ir ji ejo blogyn ir blogyn. Ji neteko net nuovokos ir daktaras suabejojo, ar ji atsigriebs. Kunigas klebonas, pasiėmęs tris savo apdriskusius prietelius, nuėjo su jais į Motinos Švenčiausios Pergalėtojos koplyčią ir tenai karštai jie už ligonę meldėsi. Mažoji Joniškutė po maldos užtikrinėjo visus, kad geriausias Kudikėlis Jezus pa- sigailės tos mažytės ponitės, kuri pasirodė jiems tokia gera. Vieną dieną ji gulėjo kelias valandas tvirtai užimerkus. Bu- vo da vis be nuovokos. Daktaras su ašaromis, riedančiomis per jo veidus, tarė:

"Dieve, gelbėk mus dabar, nes ji arba atsimerks, kad vėl nusišypsojūtį mus ir būtų su mumis, arba iškeliaus sau, nepažiūrėjęs daugiau į šį pasaulį."

Griovius ir griovienė, beveik nepakvėpuodami iš širdies skausmo, suklaupė šale merdiančios dukters ir meldė Aug- šiausiojo, kad teiktųsi užlaikyti jiems jų mylimiausią.

Diena prieš kučias jie meldėsi karštai. Apie pusianaktį debesy pranyko nuo dangaus, mėnulio šviesa nušvietė kam- barį ir užbėgus ant mergelės išbalusio veido, rodos, juo žai- dė. Ligonė atmerkė akis ir linksmai nusišypsojo.

"Brangioji mamytė, aniolai mane bučiuoja, — bet ko jūs verkiate?" nes tėvas ir motina pradėjo garsiai verkti.

"Tu taip labai ilgai miegojai, brangioji", atsakė tėvas.

"Mes pavargome belaukdami, kada tu pabusi."

"O mano mažoji lėlytė?" užklauso Agnietė, o kur kuni- gas klebonas, ir Magdūtę? Bet, oje, kaip aš pavargus!

Nuo to laiko jos atsigriebimas buvo matyti kasdien. Vie- nok praėjo daug laiko iki ji galėjo išeiti pasivaikščioti. Kle- bonas atidavė dažnai aplankyti ją. Magdėlė, Liudvikas ir Joniškutė, visi šiltuose rubuose, kuriais juos griovienė ap- dovanojo, buvo dažniausiai Agnietės lankytojais ir geriau- siais ramintojais ir linksmitojais. Agnietė pasidarė dabar tokia mandagi, širdinga, taip baiminga, kad niekam nepa- darytų jokio nesmagumo, net auklei ir Liudvikai, kad griovie- nė kalbėjo "turbut, ištikrųjų jį aniolai pabučiavo ir pra- nabzdėjo jį jos ausį meilės ir pasišventimo žodžius."

O dabar jau ji yra beveik mergina. Augšta, labai gra- ži, o jos gerumas lygus jos gražumui. Kada ji artinosi prie Pirmos Sv. Komunijos, ji padarė pasiketinimą išdalinti pa- vargėliams viską, kuo labiausia ji puikavojosi. Kunigas Va- rambon, kuris jį po ligos toliu mokino tikėjimo dalykų, pa- sakė jos tėvui ir motinai, kad kiekvieną dieną palieka ant jos dukters ženklus nusižeminimo, paklusybės ir nepaprastos meilės Jezaus ir Jo "mažiausių brolių".

(Daugiau bus).

Gerb. Bridgeporto ir Dievo Apvėsdos parapijos skaitlytojas

SVARBUS PRANEŠIMAS!

Nuo 9 dienos sausio (January) šį metų oficialiai įga- lojome agentanti ir stovanti Draugo reikalus:

Bridgeporto p. JONA J. LUCAS, 3313 E. Halsted St.

Dievo Apvėsdos parapijoje p. J. MOZERIS, 1517 Union Av.

Visais "Draugo" reikalais kreipkitės prie juodviečių.

FARMAS PARDOUDAME.

A. + A.

Jonas Bartušis

45 metų amžiaus, mirė 27 d.

vasario, 1919 m., 3 val. išryto.

Velionis paėjo iš Kauno gu- bernijos, Raseinių pav., Gau- des parap., Zaltriškių sodos.

Amerike išgyveno 25 metus.

Paliko žmoną Oną su 6 vaikais

ir 3 seseris: Oną Karbauskie- nę, Agotą ir Marijoną, brolius

Antaną ir Prancišką.

Laidotuvės atsisbus paned- lyj, Kovo 3 d. 8:30 val. ryte

iš Sv. Kryžiaus kapinių ir Sv. Kazimiero kapinės.

L. R. K. Laidaringsos Sąju- go- s Centro Valdys:

Dva. vad. kun. I. Albavičius,

717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Pirm. A. Naušėda, 1658 Waban- sia Ave., Chicago, Ill.

Vice-pirm. F. Veryga, 4539 So. Marshfield Ave., Chicago, Ill.

Nut. rašt. Jonas Purtošas, 4457 So. Fairfield Ave., Chicago, Ill.

Fin. rašt. Alex Dargis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Išd. prof. kun. Pr. Bučys, 2634 W. Marquette Rd., Chicago, Ill.

Išd. globėjai:

Kun. I. Albavičius, 717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Juoz. Rupšis, 4430 So. Maple- wood Ave., Chicago, Ill.

Direktoriai:

Prof. kun. Pr. Bučys, 2634 W. Marquette Rd., Chicago, Ill.

Kun. Ign. Albavičius, 717 W. 18th St., Chicago, Ill.

Kun. F. Kudirkas, 1644 Waban- sia Ave., Chicago, Ill.

Alex Dargis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ant. Naušėda, 1658 Wabansia Ave., Chicago, Ill.

Juoz. Rupšis, 4430 So. Maple- wood Ave., Chicago, Ill.

Kun. M. Krusas, 3230 Auburn Ave., Chicago, Ill.

Fr. Veryga, 4539 So. Marshfield Ave., Chicago, Ill.

Jonas Petraitis, 4358 So. Wash- tenaw Ave., Chicago, Ill.

Juoz. J. Elias, 4600 So. Wood St., Chicago, Ill.

Boleslovas Sekleckis, 3427 Au- burn Ave., Chicago, Ill.

Anastazas Valančius, 1442 So. 49th Ave., Cicero, Ill.

SV. ANTONO DRAUGIJOS

ADMINISTRACIJA,

Waukegan, Ill.

Aleks. Janušas — pirm.

919 — 8th St.

Antanas Tuskas, Vice-pirm.

1125 So. Lincoln St.

Ant. Štūmas — rašt.

1406 Lincoln St.

Ant. Bakys — būdintinis.

1357 So. Victoria St.

L. Bakys, 17m. rast.

1331 So. Park Ave.

Išd. globėjai:

1. Mikulėvicius,

2. P. Kandelėvicius,

Maršalkos.

Fr. Dapka,

M. Galina.

Pranas Bujauskas — organ.

priš, 1113 — 10 St.

Fr. Kaptarėnas, Knygln.

PRANEŠIMAS.

Braddock, Pa. gyvenojamas

Nuo 10 d. sausio šį metų

įgaliojama p. MOT. VITAB.

T. A. buteris (567 Washington

Ave.), rinkti prenumeratas,

pardavinėti po 2a. pavilniais

"Draugo" numerius ir abet- nai stovanti "Draugo" rei- kalus. Svarbiausias del jų

tai tas, kad p. Vitaras laikys

savo štore po keliasdešimty

"Draugo" numerių del kas- dieninio paradosinėjimo.

"Draugo" Adm.

PRANEŠIMAS.

Dievo Apvėsdos parapijos

Lietuviams.

Daug šios kolonijos Lietu- vių parėję iš darbo eina ant

